

Sygn. akt: I 1 C 1174/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2016 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.
przeciwko Z. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Z. S. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 2.329,88 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami umownymi zmiennymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1.886,95 zł od dnia 9 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego Z. S. na rzecz powódki (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 456,51 zł (czteryście pięćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. S. kwoty 2.329,88 zł wraz z odsetkami umownymi kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, należność powyższa wynika z zawartej między stronami umowy o kredyt ratalny, która została pozwanemu wypowiedziana i nie została przez niego spłacona.

Pozwanemu ustanowiono kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu, który nie zakwestionował wysokości roszczenia lecz z ostrożności procesowej wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 czerwca 2011 r. (...) Bank SA (poprzednik prawny powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.) i pozwany Z. S. zawarli umowę kredytu na zakup towarów na łączną kwotę 3.538,23 zł. W dniu 16 czerwca 2013 r. dokonano wypowiedzenia umowy. Na dzień zadłużenie pozwanej wynosiło 1.880,95 zł tytułem niespłaconego kapitału, 239,93 zł tytułem zaległych odsetek oraz 203 zł tytułem opłat i prowizji.

Okoliczność niesporna

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami niesporny co do istnienia zobowiązania, jego wysokości, a nadto potwierdzony dokumentami złożonymi przez strony, albowiem nie budziły on zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości zawartych tam informacji, tym bardziej, że żadna ze stron nie negowała ich mocy dowodowej.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że żądanie powoda jest zasadne zarówno, co do zasady jak i co do wysokości.

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Oczywistym jest, że również w zakresie żądanych odsetek pozew jest w pełni uzasadniony.

W związku z powyższym Sąd w pkt I i II wyroku zasądził od pozwanej żadaną kwotę i obciążył ją kosztami procesu, w tym kosztami wynagrodzenia kuratora, który reprezentował ją w sprawie